

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

Τα βασικά θέματα της ναζιστικής ιδεολογίας και πολιτικής σύμφωνα με το «Πρόγραμμα των 25 σημείων»

- Επιθετικός εθνικισμός, ρεβανσισμός (για την ήττα της Γερμανίας στον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο), υπεράσπιση του απειλούμενου έθνους, του έθνους-θύματος.
«Απαιτούμε την ένωση ολόκληρης της Γερμανίας σε μια Μείζονα Γερμανία πάνω στη βάση του εθνικού αυτοπροσδιορισμού...Απαιτούμε ισότητα δικαιωμάτων του Γερμανικού Λαού στις σχέσεις του με άλλα Έθνη και την κατάργηση των συνθηκών των Βερσαλλιών και του Σεν Ζερμέν».
- Επεκτατισμός/ιμπεριαλισμός.
«Απαιτούμε την ένωση ολόκληρης της Γερμανίας σε μια Μείζονα Γερμανία... Απαιτούμε γη και χώρο (αποικίες) για τη διατροφή του λαού μας και την εγκατάσταση του πλεονάζοντος πληθυσμού».
- Ξενοφοβία και απέχθεια προς τους μετανάστες, τους διαφορετικούς, τους «άλλους».
«Οι μη πολίτες μπορούν να ζουν στην Γερμανία ως επισκέπτες και πρέπει να υπόκεινται στην περί ξένων νομοθεσία... κανείς Εβραίος δεν μπορεί να ανήκει στο Έθνος...οι μη πολίτες πρέπει να απελαθούν... Η μετανάστευση όλων των μη Γερμανών προς την χώρα πρέπει να απαγορευθεί».
- Αντικοινοβουλευτισμός, μίσος και περιφρόνηση για τη δημοκρατία και το πολιτικό σύστημα, τις ελίτ, τους «επάνω». Όλοι οι πολιτικοί πολιτεύονται σε βάρος των συμφερόντων του έθνους και είναι διεφθαρμένοι.
«Είμαστε αντίθετοι προς την διεφθαρμένη κοινοβουλευτική τακτική της πλήρωσης κρατικών θέσεων σύμφωνα με κομματικές πεποιθήσεις και χωρίς αναφορά στον χαρακτήρα ή στις ικανότητες».
- Υπεράσπιση του «δικαίου του αίματος» σε βάρος του «δικαίου του εδάφους», που αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό του ρατσισμού, καθώς οι άνθρωποι ομαδοποιούνται με βάση «ιερά» και αμετάβλητα βιολογικά χαρακτηριστικά. (Αντίθετα, κατά τη δημοκρατική αντίληψη, δικαίωμα να είναι πολίτες έχουν όλοι οι κάτοικοι μιας χώρας, όλοι όσοι θέλουν να ζουν μαζί, αρκεί να σέβονται τους άλλους, να έχουν δηλαδή κοινές δημοκρατικές και ανεκτικές πεποιθήσεις).
«Μόνο μέλη του Έθνους μπορούν να είναι πολίτες του Κράτους. Μόνον αυτοί με γερμανικό αίμα, ανεξαρτήτως πεποιθήσεων, μπορούν να είναι μέλη του Έθνους. Συνεπώς, κανείς Εβραίος δεν μπορεί να ανήκει στο Έθνος».
- Η καλλιέργεια της ιδέας της ισχυρής εξουσίας, της αποφασιστικότητας και της δύναμης, το αίσθημα ηθικής ανωτερότητας, η περιφρόνηση των πολιτικών αντιπάλων.
«Για να υλοποιηθούν όλα τα σημεία αυτού του Προγράμματος, απαιτούμε την δημιουργία ισχυρής κεντρικής διακυβέρνησης του Ράιχ, την άνευ όρων εξουσία του πολιτικού Κεντρικού Κοινοβουλίου σε ολόκληρο το Ράιχ. Οι ηγέτες του Κόμματος υπόσχονται να εργαστούν ακατάπαυστα - μέχρι και να θυσιάσουν την ζωή τους - για να υλοποιήσουν το παρόν Πρόγραμμα... διεφθαρμένη κοινοβουλευτική πρακτική... αμειλικτη δίωξη... απαιτούμε... απαιτούμε... απαιτούμε».
- Η επιδίωξη μορφών κοινωνικού κράτους, ενός κράτους-προστάτη του λαού, που είναι όμως ρατσιστικό, αυταρχικό και ανελεύθερο. Η κρατική προστασία και φροντίδα παρέχεται όχι υπέρ της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας των πολιτών, αλλά προκειμένου να εξασφαλιστεί το συμφέρον και η συνέχεια του συνόλου (υγεία, κοινωνική μέριμνα, παιδεία προστατεύονται για να ανέλθουν «τα επίπεδα υγείας του Έθνους»)
«Απαιτούμε το Κράτος να εκπληρώσει το πρωταρχικό του καθήκον για να εξασφαλίσει τα προς το ζην σε όλους τους πολίτες του...Απαιτούμε εκτεταμένη ανάπτυξη της ασφάλισης των ατόμων μεγάλης ηλικίας... Απαιτούμε η μόρφωση χαρισματικών παιδιών από φτωχές οικογένειες, ανεξάρτητα από την κοινωνική τάξη ή το επάγγελμά τους, να αναλαμβάνεται από το Κράτος».

- Η αντικαπιταλιστική, φιλολαϊκή, φιλεργατική και φιλαγροτική ρητορική, αυστηρά περιχαρακωμένη στην υπηρεσία του «καλού του συνόλου».
«...απαιτούμε: την κατάργηση της υποδούλωσης στους τόκους... Την κατάργηση εισοδημάτων που δεν προέρχονται από εργασία... Απαιτούμε την εθνικοποίηση όλων των εταιρειών που έχουν συμπήξει ενώσεις σχηματίζοντας τραστ... Απαιτούμε την διανομή των κερδών μεγάλων βιομηχανικών εταιρειών... Απαιτούμε αναδιανομή της γης... Απαιτούμε το Κράτος να εκπληρώσει το πρωταρχικό του καθήκον για να εξασφαλίσει τα προς το ζην σε όλους τους πολίτες του... Όλοι οι πολίτες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις... Οι δραστηριότητες κάθε ατόμου δεν πρέπει να έρχονται σε σύγκρουση με το γενικό συμφέρον, αλλά πρέπει να συμπλέουν με το γενικό πλαίσιο της κοινότητας και για το καλό του συνόλου».
- Το Έθνος (υπερβατική οντότητα, που το ίδιο το ναζιστικό κόμμα αποφασίζει ποια είναι τα συμφέροντα και οι επιδιώξεις του) υπεράνω του λαού και των συγκεκριμένων ανθρώπων. Το ισχυρό (ναζιστικό) Κράτος είναι ο εκφραστής των συμφερόντων του Έθνους (εδώ βρίσκεται η βάση του ναζιστικού ολοκληρωτισμού: εφόσον έθνος, κράτος και ναζιστικό κόμμα ταυτίζονται, κάθε διαφωνία προς τη ναζιστική πολιτική είναι αντεθνική στάση που βιαίως τιμωρείται).
«Μόνο μέλη του Έθνους μπορούν να είναι πολίτες του Κράτους... Οι μη πολίτες μπορούν να ζουν στην Γερμανία ως επισκέπτες».
- Η πλήρης υπεροχή του κοινωνικού συνόλου (μόνο το ναζιστικό κόμμα αποφασίζει φυσικά για το ποια είναι τα συμφέροντα και οι επιδιώξεις του συνόλου) απέναντι στο άτομο, τους συγκεκριμένους ανθρώπους.
«Οι δραστηριότητες κάθε ατόμου δεν πρέπει να έρχονται σε σύγκρουση με το γενικό συμφέρον, αλλά πρέπει να συμπλέουν με το γενικό πλαίσιο της κοινότητας και για το καλό του συνόλου... Το Κράτος πρέπει να διασφαλίσει ώστε τα επίπεδα υγείας του Έθνους να ανέλθουν... Το κοινό συμφέρον είναι υπεράνω του ατομικού συμφέροντος».
- Η απέχθεια για τις ελευθερίες: έκφρασης, γνώμης, ελευθεροτυπίας, καλλιτεχνικής δημιουργίας.
«Για την δημιουργία ενός Εθνικού Γερμανικού Τύπου απαιτούμε... Όλοι οι εκδότες και συντάκτες/συνεργάτες των Γερμανόφωνων εφημερίδων να ανήκουν στο Έθνος... Ότι καμία μη Γερμανική εφημερίδα δεν μπορεί να κυκλοφορήσει χωρίς εκπνευρασμένη έγκριση του Κράτους... Η έκδοση εφημερίδων που δεν προωθούν την εθνική πρόοδο πρέπει να απαγορεύεται. Απαιτούμε την δια Νόμου δίωξη όλων των τάσεων της τέχνης και της λογοτεχνίας που διαφθείρουν την εθνική ζωή και την απαγόρευση πολιτιστικών εκδηλώσεων που παραβιάζουν αυτή την απαίτηση».
- Δεν υπάρχουν ατομικά δικαιώματα, παρά μόνο η κρατική δύναμη και καταστολή. Νόμος και τάξη, εκμετάλλευση της ανασφάλειας των πολιτών, στην υπηρεσία του κράτους και του έθνους, όπως το ναζιστικό κόμμα, ουσιαστικά ο αρχηγός του, αντιλαμβάνεται τα κρατικά και εθνικά συμφέροντα.